

SKATTEANKENÆVN

Skatteankenævn
Aalborg

Ankenævnssekretariat
Frederikshavn
Havnepladsen 9
9900 Frederikshavn

Telefon 72 51 70 10
anke-frederikshavn@skat.dk
www.skat.dk

Sagsbehandler:
Claus Thrysøe Birkkjær
Claus.Birkkjaer@Skat.dk
Direkte telefon 72 51 70 16

SAGSFREMSTILLING

Klager: Hans Kristian Dall Pedersen
Prinsensgade 29, 1. th.
9000 Aalborg

CPR-nummer: 010161-0861

Indkomstår: 2008

Repræsentant:

Sagsbehandler: Claus Thrysøe Birkkjær

Klagen modtaget hos nævnet: 04.01.2011

Nævnets forslag sendt: 29.08.2011

Nævnets afgørelse sendt: 02.11.2011

1. Sagens emne

Der klages over, at der er tillagt renter og procenttillæg på årsopgørelsen for 2008. Det er klagers opfattelse, at han reelt ikke har skyldt SKAT penge, da han har haft et større momstilgodehavende end det beløb han har skyldt i skat.

Klagepunkter	Selvangivet Beløb	SKATs afgørelse	Klagers opfattelse	Nævnets forslag	Nævnets afgørelse
Skal renter og procenttillæg på kr. 16.475 betales?		JA	NEJ	JA	JA

2. Fakta

Klager, der er selvstændig erhvervsdrivende, er indehaver af butikken Laserdisken, der er beliggende Prinsensgade 38, 9000 Aalborg.

Da selvangivelsen for 2008 ikke blev indsendt rettidigt, sendte SKAT den 25/9 2009 et forslag til en skønsmæssig ansættelse. Heri blev overskud af virksomhed ansat til kr. 400.000.

I mail af 13/10 2009 modtog SKAT sålydende indsigelse fra klagers revisor:

"På vegne af ovenstående kunde skal jeg rette henvendelse vedrørende den modtagne skønsmæssig ansættelse af indkomsten for indkomståret 2008.

SKAT har skønsmæssig ansat indkomsten fra virksomheden før renter til kr. 400.000.

Der vedlægges bilag til selvangivelse for 2006 med opgørelse af selskabets skattepligtige indkomst for dette indkomstår, hvor af det fremgår at virksomhedens skattepligtige indkomst før renter udgør kr. 92.842.

Til denne skattepligtige indkomst kan knyttes følgende yderligere kommentarer vedrørende ændrede forhold i 2008.

Nettoomsætningen i 2008 er i forhold til 2006 faldet med kr. 2.387.275 svarende til et fald på ca. 16%

Beregnet ud fra en tidligere realiseret gennemsnitlig dækningsgrad pr. indkomstår på ca. 25% vil faldet i omsætningen medføre et fald i dækningsbidraget på ca. kr. 597.000

Lønudgifter i 2008 er i forhold til 2006 steget med kr. 196.324 svarende til en stigning på ca. 8%

Vi skal på baggrund af ovenstående oplysninger anmode om, at SKAT foretager en ny vurdering af den skønsmæssige ansættelse af indkomsten.

Skulle der være spørgsmål hører jeg gerne nærmere."

SKAT fastholdt den udsendte skønsmæssige ansættelse ved udsendelse af årsopgørelsen for 2008, den 2/9 2009.

SKAT udsendte den 1/2 2010 et brev vedrørende pålægning af dagbøder på kr. 2.000 pr. dag, da selvangivelsen fortsat ikke var indsendt. Handlingsforløbet i den forbindelse ser således ud:

Dato	Handling/notat
01.02.10	Udsendt brev om dagbøder for 2008
08.02.10	Modtaget brev fra skatteyder vedlagt div. Avisartikler
10.02.10	Brev til skatteyder. Skatteydere forslag om indsendelse af sa. og ikke påligning af dagbøder kan IKKE accepteres.
15.02.10	Telefon skatteyder – se nedenstående
11.5.2010	Hans K. D. Pedersen har fået en rykker for manglende betaling af dagbøder vedrørende manglende selvangivelse 2008. Han har sendt et brev til bogholderiet og spørger om klagen til Landsskatteretten har opsættende virkning. Han henviser til klage til Landsskatteretten, som han ikke har fået afgørelse fra endnu. D.d. talt med Hans Pedersen i telefonen. Forklaret ham, at det er afgørende, at selvangivelsen bliver afleveret. Han tror, at han kan have materialet klar til revisor omkring 1.6.2010 dvs. både for 2008 og 2009. Han vil dog søge om henstand med indsendelse af 2009 selvangivelsen. Forklaret ham, at klagen til Landsskatteretten ikke har opsættende virkning. Endvidere at han ikke får pengene tilbage, hvis Landsskatteretten ikke giver ham medhold. Til sidst at klager af den type plejer at blive afgjort indenfor kortere tid.
3.11.2010	PV Selvangivelsen for 2009 (og 2009) er modtaget. Dagbøderne er betalt. Dagbødesagen stoppres. PV

"I brev af 05.02.10 henviser skatteyder til brev fra SKAT af 01.02.10 og redegør for manglende regnskaber og indsendelse af selvangivelse for 2007 og 2008.

Skatteyder oplyser bl.a., at han har haft fogedforretninger og mange retssager, at han har brugt mange penge på juridisk bistand m.v.

I brevet skriver skatteyder:

"Kan det aftales, at jeg afleverer 2007-selvangivelse i februar og 2008-selvangivelsen 1 maj?"

I en avisartikel, af 30.11.2005, er overskriften "Razzia mod Laserdisken".

Det bemærkes, at skatteyder i brev af 14.01.09 skriver at hans mål er at blive færdig med både 2007 og 2008 regnskabet inden fristen for 2008 regnskabet, men det er usikkert om målet nås.

SKAT har endvidere været i telefonisk kontakt med skatteyder den 22.09.09 om selvangivelserne for 2007 og 2008.

Ud fra ovenstående anser SKAT ikke at der kan gives udsættelse som anført af skatteyder, men ansættelserne for 2007 og 2008 fastholdes og brev om dagbøder fastholdes.

Telefon skatteyder 15.02.10

Skatteyder ringet og var meget utilfreds med at han skulle betale dagbøder, når han havde tilbudt at fremsende selvangivelserne for 07 og 08 i februar og maj.

Oplyste bl.a. at han havde brugt meget tid på retsmøder m.v. og han kunne ikke nå det hele. En medarbejder klarede det daglige regnskabsarbejde, men han brugte selv mindst 3 dage om måneden for at færdiggøre regnskabet til revisor. Han ville have at regnskabet skulle være i orden.

Skatteyder forklaret hvor travl han havde med retssagerne og døgnet var kun på 24 timer. Ville have SKAT til at godkende hans oplæg om aflevering af selvangivelserne.

SKAT henviste bl.a. til han brev af 14.01.2009 hvor han mente tidspunkterne for aflevering af sa. for 07 og 08. Skatteyder oplyste hertil, at han havde skrevet, at det er usikkert om målet nås. Han havde ikke sat dato på for ikke at give forkerte oplysninger.

Skatteyder mente også, efter revisors udtalelse, at dagbøderne var alt for høje. De skulle kun være på 500 kr. pr. dag.

Skatteyder fik oplyst, at inddrivelsen sandsynligvis medio/ultimo marts ville påbegynde dagbødesagen.

Skatteyder forhørte sig om evt. klage til Landsskatteretten, og håbede på, såfremt der blev påklaget, at der kunne ske en udsættelse med dagbøderne.

SKAT oplyste, at man ikke kunne give skatteyder om nogen forhåbninger i den retning, det ville være LSRs afgørelse.

Skatteyder forhørte sig endvidere om SKAT kunne give ham en opgørelse over de omkostninger/gebyrer m.v. som det offentlige havde givet ham i forbindelse med retssager m.v.

SKAT oplyste hertil, at det umiddelbart må siges at være umuligt, da det efter det oplyste var forskellige instanser inde i sagen.

SKAT mente at de omkostninger m.v. "vel fremgik af hans eget regnskab" – Dette var skatteyder ikke uenig i.

SKAT opfordrede skatteyder til at indsende selvangivelserne så hurtigt som muligt."

Den 7/6 2010 skrev klager i et brev til SKAT følgende:

"Anmodning om dispensation for 2009-tidsfristen

Alle forsinkelser vedrørende for sent indleverede selvangivelser for 2007, 2008 og nu for 2009 skyldes de retssager, der fulgte i kølvandet på fogedforretningen den 29. november 2005. Jeg redegjorde for dette, da jeg ikke kunne aflevere 2007-regnskabet i tide, men jeg forsøgte at bede om dispensation for 2008. Årsagen til forsinkelsen er den samme.

Jeg har kæmpet hårdt for at få en afgørelse på en strid, der reelt handler om uenighed om ophavsretslovens fortolkning, men som pga. videobranchens uvarslede bevissikring og en fejlrettet stævning mod Laserdisken ApS (i stedet for mig) har ført til en masse forviklinger. For så vidt angår afleveringen af selvangivelsen for 2009 er årsagerne til forsinkelsen stadig de mange retssager. Jeg er klar over, at Skat ikke accepterer retssagerne som gyldig undskyldning, så jeg beder Dem bemærke, at jeg trods retssagerne har arbejdet intensivt med

regnskaberne for alle tre år igennem de sidste mange måneder. Jeg har kun de daglige salgstal på edb, så hvert årsregnskab kræver ca. 300 timers manuelt arbejde af mig, idet jeg gennemgår alle bilag og afstemmer alle konti, ligesom jeg kontrollerer medarbejdernes forarbejder. Jeg udarbejder et årsregnskab, som jeg sender til min revisor, som reviderer det og udarbejder selvangivelsen.

Jeg har arbejdet intensivt med regnskaberne det sidste halve år. Det ses af, at jeg i år har afleveret 2007-selvangivelsen, og 2008-selvangivelsen vil blive afleveret om ganske få dage. Jeg er i fuld gang med 2009-regnskabet og beder kun om en beskedent fristforlængelse, nemlig til medio august. Trods fokus på regnskaberne kan det simpelthen ikke nås inden den 1. juli. Og så har min revisor ferielukket i ugerne 27-29 og er først tilbage den 26. juli.

Jeg vil være færdig med årsregnskabet til den tid, så det ligger klar til revisoren, når han vender tilbage på arbejdet mandag den 26. juli. Jeg har meddelt dette til ham, men han skal alligevel bruge et par uger. Selvangivelsen forventes derfor fremsendt medio august.

Jeg håber på Deres velvilje, og jeg håber, at De trods mine tidligere fristoverskridelser vil være med til, at jeg én gang for alle får løst problemerne både mht. selvangivelserne og afgifterne.”

3. SKATs begrundelse

I SKATs udtalelse til den indsendte klage, er anført følgende:

Der er klaget over følgende emner

Hans K. Dall Pedersen har klaget over, at der i forbindelse med udarbejdelsen af årsopgørelsen for 2008 er beregnet renter og procenttillæg af restskat.

Faktiske forhold

Hans K. Dall Pedersen driver selvstændig virksomhed og skulle derfor indsende selvangivelsen for 2008 inden udgangen af juni måned 2009.

SKAT modtog ikke selvangivelsen inden fristens udløb,

Den 25.9.2009 sendte SKAT et brev til Hans K. Dall Pedersen og gjorde opmærksom på, at indkomsten ville blive skønsmæssig ansat. SKAT modtog stadig ikke selvangivelsen og den 2.11.2009 blev dannet en årsopgørelse på grundlag af den skønsmæssige ansættelse.

Den 16.6.2010 er selvangivelsen for 2008 afleveret. Den 7.9.2010 er dannet en årsopgørelse i overensstemmelse med selvangivelsens tal.

Selvangivelsen viser, at indkomsten er højere end den skønsmæssige ansættelse. Resultatet er derfor en restskat, som Hans K. Dall Pedersen skal betale.

Der beregnes et tillæg til restskatten (i henhold til kildeskattelovens § 61 stk. 2) samt en rente (i henhold til kildeskattelovens § 62 A stk. 1).

Der er pålignet dagbøde som følge af, at selvangivelsen for 2008 ikke blev afleveret. Dagbøder pålignes i henhold til Skattekontrolloven.

SKATs vurdering af klagen

Ifølge klagen har Hans K. Dall Pedersen opgjort, at han samlet set har haft et tilgodehavende hos SKAT. Det skyldes, at der er indbetalt for meget i moms.

Der er ikke lovhjemmel til at opgøre mellemværende med SKAT i et samlet beløb.

I klagen er anført, at der er betalt en dagbøde på kr. 20.000. Dagbøder er et sanktionsmiddel og har ingen sammenhæng med renteberegningen.

SKAT mener ikke, at der er grundlag for at give medhold i klagen.

4. Klagers opfattelse

Den indsendte klage lyder således:

"Jeg skal herved klage over renter og procenttillæg på i alt 16.865 kr., jf. årsopgørelsen for 2008:

<i>Samlet Skat og AM incl. Renter og procenttillæg er opgjort til</i>	<i>125.609 kr.</i>
<i>Jeg har indbetalt</i>	<i>108.744 kr.</i>
<i>Manglende indbetaling</i>	<i>16.865 kr.</i>
<i>Jeg har ikke betalt renter og procenttillæg af AM =</i>	<i>390 kr.</i>
<i>Jeg har ikke betalt renter og procenttillæg af Skat =</i>	<i>16.475 kr.</i>

Klagen er begrundet i det faktum, at jeg på intet tidspunkt reelt har skyldt Skat penge, idet jeg som følge af mine forsigtige skøn ved udbetaling af kvartalsmoms har betalt for meget. Jeg har til enhver tid haft et reelt tilgodehavende, der er større end Skats. Renterne er fiktive.

Heroverfor vil Skat måske indvende, at jeg bare kunne have lavet regnskaberne færdig. Jeg har redegjort for mine problemer om det og søgte om udsættelse, men udsættelse blev afvist, og jeg blev pålagt at betale dagbøder på 20.000 kr.

Min pointe er, at jeg allerede er straffet med 20.000 kr. for at lave regnskaber for sent. Hvis jeg endvidere skal betale reelt fiktive renter på i alt 16.475 kr., straffes jeg reelt dobbelt for den samme forseelse. Det er urimeligt, og derfor vil jeg klage over renteberegningen.

Angående rykkeren

Jeg har modtaget en rykker for den manglende AM på de 390 kr. Jeg vil gerne høre, hvordan jeg skal forhold mig til den på baggrund af min klage. Jeg har betalt AM og Skat og har kun tilbageholdt de renter og procenttillæg, jeg hermed klager over. Jeg ønsker ikke at slås om disse formaliteter, så jeg betaler gerne, hvis det kan forhindre forviklinger."

I sekretariatets kvitteringsbrev af 4/1 2011 er klager orienteret om at forholdet vedrørende manglende betaling af AM, er oversendt til SKAT, da SKAT er rette klageinstans for dette punkt.

5. Regler, teori og praksis

5.1. Lovregler

Kildeskattelovens § 62 A, stk. 1-3, har følgende ordlyd:

“Medfører en ændret årsopgørelse, at der skal beregnes restskat eller yderligere restskat, gælder reglerne i § 61, stk. 3-6, for betaling af beløbet med tillæg efter § 61, stk. 2. Udskrives den ændrede årsopgørelse efter den 1. oktober i året efter indkomståret, berører ændringen ikke den opkrævning, der sker efter § 61, stk. 5, eller den overførsel, der er sket efter § 61, stk. 3, af den eventuelt tidligere beregnede restskat mv. Restskat eller yderligere restskat efter 1. pkt. med tillæg efter § 61, stk. 2, forrentes med renten i § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra den 1. oktober i året efter indkomståret.

Stk. 2. Medfører en ændret årsopgørelse, at der sker nedsættelse eller bortfald af overskydende skat, der allerede er udbetalt til den skattepligtige, jf. § 62, skal beløbet tilbagebetales tillige med godtgørelse efter § 62, stk. 2. Det samlede beløb efter 1. pkt. forrentes med renten i henhold til § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra den 1. oktober i året efter indkomståret og indtil udskrivningsdatoen. Tilbagebetaling sker efter § 61, stk. 4.

Stk. 3. Medfører en ændret årsopgørelse, at den tidligere beregnede restskat nedsættes eller bortfalder, udbetales det beløb, som restskatten er nedsat med, med tillæg efter § 61, stk. 2, til den skattepligtige inden udgangen af den måned, der følger nærmest efter udskrivningsdatoen. Der tilkommer den skattepligtige en rente svarende til renten i henhold til § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra den 1. oktober i året efter indkomståret. Inden udbetaling finder sted, modregnes eventuel uforfalden restskat efter § 61, stk. 3-6, og eventuelle restancer af personlig skat med påløbne morarenter og eventuelle uforfaldne bidrag efter lov om en arbejdsmarkedsfond § 15, stk. 1, 1. og 2. pkt. Opkrævning af den resterende, ikke forfaldne del af restskatten sker efter reglerne i § 61, stk. 3-5. Udskrives den ændrede årsopgørelse efter den 1. oktober i året efter indkomståret, berører ændringen ikke den overførsel af restskat m.v. til det følgende år, der er sket efter § 61, stk. 3.”

Kildeskattelovens § 61, stk. 2, har følgende ordlyd:

“Ved beregning af restskat skal der tillige betales et statskassen tilfaldende tillæg på 7 pct. af restskatten.”

Inddrivelseslovens §§ 2 og 13 – 17, har følgende ordlyd:

§ 2. Skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, er restanceinddrivelsesmyndighed. Restanceinddrivelsesmyndigheden forestår inddrivelse af fordringer, jf. § 1, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen. Tilsvarende gælder behandlingen af indsigelser om fordringen, jf. dog §§ 17 og 18. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan beslutte, at indsigelser om kravets eksistens og størrelse tillægges opsættende virkning, hvis der er en begrundet formodning om, at kravet ikke er opgjort korrekt eller ikke eksisterer. Hvis fordringshaveren ikke søger skyldnerens indsigelser om kravets eksistens eller størrelse afklaret inden rimelig tid, kan restanceinddrivelsesmyndigheden tilbagevende kravet til fordringshaveren.

Stk. 3. Fordringer overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden, når betalingsfristen er overskredet og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført. Fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, kan dog på skyldnerens anmodning tillade afdragsvis betaling eller henstand med betalingen. Afgørelser om afdragsvis betaling eller henstand med betalingen kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed. Såfremt forholdene i særlig grad taler derfor, kan fordringer overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden på et tidligere tidspunkt end nævnt i 1. pkt.

Stk. 4. Inden overdragelse af fordringer m.v. til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden skal fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen. Underretning kan dog undlades, hvis det må antages, at muligheden for at opnå dækning ellers vil blive væsentligt forringet.

Stk. 5. Fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, skal, såfremt denne bliver bekendt med væsentlige ændringer i skyldnerens forhold efter overdragelsen af fordringen til restanceinddrivelsesmyndigheden, underrette restanceinddrivelsesmyndigheden herom og kan i den forbindelse anmode restanceinddrivelsesmyndigheden om at intensivere inddrivelsen eller at sende sagen tilbage til fordringshaveren, med henblik på at fordringshaveren kan tillade afdragsvis betaling eller henstand med betalingen. Fordringer, der er omfattet af refusionsret fra statskassen, sendes ikke tilbage til fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren har forestået opkrævningen, jf. dog stk. 6.

Stk. 6. Fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, kan helt eller delvis kalde en fordring tilbage, der er oversendt til inddrivelse, med henblik på at foretage modregning for kravet.

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om de forhold, der er nævnt i stk. 1-6, herunder en beløbsmæssig mindstegrænse for fordringer, der overdrages til inddrivelse, og om fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til restanceinddrivelsesmyndigheden, tilbagekaldelse af fordringer til opkrævningsmyndigheden, størrelsen af fordringer m.v., som der kan tillades afdragsvis betaling eller henstand med, og om tidsfrister for afdragsvis betaling og henstand. Skatteministeren kan endvidere fastsætte regler om, at overdragelse af fordringer kan ske elektronisk.

§ 13. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive gæld til det offentlige, der inddrives eller vil kunne inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 1, stk.1, efter reglerne i denne lov. Fordringer med renter, gebyrer og andre omkostninger kan eftergives, såfremt skyldneren godtgør, at skyldneren ikke er i stand til og inden for de nærmeste år ingen udsigt har til at kunne opfylde sine gældsforpligtelser, og det må antages, at eftergivelsen vil føre til en varig forbedring af skyldnerens økonomiske forhold. Tilsvarende kan beløb eftergives, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af skyldige beløb til det offentlige.

Stk. 2. Eftergivelse kan i almindelighed ikke finde sted, såfremt

1) skyldnerens økonomiske forhold er uafklarede,

2) skyldneren har handlet uforsvarligt i økonomiske anliggender, herunder såfremt en ikke uvæsentlig gæld

a) er stiftet på et tidspunkt, hvor skyldneren var ude af stand til at opfylde sine økonomiske forpligtelser,

- b) er opstået som følge af, at skyldneren har påtaget sig en finansiel risiko, der stod i misforhold til skyldnerens økonomiske situation,
 - c) er stiftet med henblik på forbrug eller
 - d) er gæld til det offentlige, som er oparbejdet systematisk,
- 3) en ikke uvæsentlig gæld er pådraget ved strafbare eller erstatningspådragende forhold,
- 4) skyldneren har undladt at afdrage på sin gæld, selv om skyldneren har haft rimelig mulighed herfor,
- 5) skyldneren har indrettet sig med henblik på eftergivelse eller
- 6) skyldneren stifter ny gæld til det offentlige, efter at eftergivelsessag er indledt.

Stk. 3. Ved afgørelse efter stk. 2 skal der lægges vægt på gældens alder. Hvis skyldner har anden betydelig gæld kan eftergivelse nægtes.

Stk. 4. Uanset stk. 2 kan eftergivelse nægtes, såfremt der foreligger andre omstændigheder, der taler afgørende imod hel eller delvis eftergivelse.

Stk. 5. Kun skyldnere, som er fysiske personer, kan få eftergivelse efter stk. 1, jf. dog stk. 6.

Stk. 6. Eftergivelse kan i øvrigt, når sociale eller andre forhold i særlig grad taler derfor, meddeles personer, selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde el.lign.

§ 14. Eftergivelse kan gå ud på bortfald eller nedsættelse af skyldnerens gæld. I forbindelse med nedsættelse kan der træffes bestemmelse om henstand med og afdragsvis betaling af den ikke eftergivne del af gælden. I henstands- og afdragsperioden sker der ingen forrentning af gælden.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om fastsættelsen af afdragene og afdragsperiodens længde efter stk. 1.

Stk. 3. Beløbsgrænser, der fastsættes i medfør af stk. 2, reguleres hvert år pr. 1. januar med 2,0 pct. tillagt eller fratrukket tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De regulerede beløb afrundes opad til det nærmeste hele kronebeløb, der kan deles med 10. Reguleringen sker på grundlag af de på reguleringstidspunktet gældende beløb før afrunding. De årlige reguleringer offentliggøres af skatteministeren.

§ 15. Eftergivelse kan tilbagekaldes, såfremt skyldneren

- 1) i forbindelse med eftergivelsessagen har gjort sig skyldig i svigagtigt forhold eller
- 2) groft tilsidesætter sine forpligtigelser i forbindelse med afvikling af den ikke eftergivne del af gælden.

Afskrivning af krav

§ 16. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan afskrive fordringer til det offentlige, inklusive renter, gebyrer og andre omkostninger, herunder undlade at afbryde forældelse, hvis det må anses for åbenbart formålsløst eller forbundet med uforholdsmæssige omkostninger at fortsætte inddrivelsen.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om anvendelsen af stk. 1.

Klage

§ 17. Klager over restanceinndrivelsesmyndighedens afgørelser om inddrivelse af fordringer m.v., herunder om kravets eksistens og størrelse, når spørgsmålet herom vedrører restanceinndrivelsesmyndighedens administration, kan indbringes for Landsskatteretten, medmindre andet er bestemt i lovgivningen. Klagen skal indgives skriftligt til restanceinndrivelsesmyndigheden og skal være modtaget senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Der kan dog ses bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor. Hvis restanceinndrivelsesmyndigheden på grundlag af klagen finder anledning dertil, kan restanceinndrivelsesmyndigheden genoptage sagen. Kan restanceinndrivelsesmyndigheden ikke give fuldt medhold i klagen, og denne fastholdes, videresender restanceinndrivelsesmyndigheden klagen til Landsskatteretten sammen med en udtalelse om sagen.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om klageadgangen efter stk. 1.

5.2. Teori og praksis

Nævnet finder det ikke relevant at henvise til teori og praksis vedrørende denne problemstilling.

6. Skatteankenævnets afgørelse

Den 29. august 2011 blev skatteankenævnets sagsfremstilling med forslag til afgørelse sendt til klager.

I mail af 19/9 2011 er sålydende indsigelse modtaget fra klager:

"Cpr. nr. 010161-0861, CVR-nr. 10 19 42 45: Hans Kristian Pedersen

Kommentarer til sagsfremstillingen:

Jeg har ikke ønsket en konflikt med Skat. Jeg er kommet i problemer, jeg ikke er herre over, og jeg meddelte det ærligt til Skat allerede den 19. maj 2008. Det bedrøver mig og gør mig vred, når Skat vælger ikke at se tingene i deres rette sammenhæng med det tilsyneladende ene formål at tvinge mig til at betale et ekstra beløb til Statskassen. Det er som at blive sparket, mens man ligger ned.

Jeg er imidlertid taknemlig for muligheden for at forklare sagen mundtligt, og den mulighed ønsker jeg at gøre brug af.

Jeg er også glad for muligheden for at kommentere sagsfremstillingen, så jeg kan påpege de elementer i sagsfremstillingen, der generer mig mest. Selvfølgelig håber jeg også at opnå, at nævnet vil vurdere sagen i dens rette sammenhæng.

Først vil jeg redegøre for sagens rette sammenhæng, og derefter vil jeg redegøre for de elementer i sagsfremstillingen, der støder mig, og som jeg vil kommentere.

Det reelle problem: Fogedforretningen den 29. november 2005

Bilag 1: Nordjyske Stiftstidende: Razzia mod Laserdisken, 30/11-2005

Bilag 2: Nordjyske Stiftstidende: Bondefanget af byretten, 6/3-2007

Bilag 3: Nordjyske Stiftstidende: Minister mod Laserdisken, 15/6-2008

Bilag 4: Nordjyske Stiftstidende: Filmstrid for retten, 17/7-2009

Bilag 5: Nordjyske Stiftstidende: Strid om beslaglæggelse, 8/1-2010

Bilag 6: Højesterets afvisningsdom, 3/5-2010

Bilag 7: Min orientering til Skattecenter Aalborg, 19/5-2008

Fogedforretningen har udviklet sig til mange retssager. Korrespondancen overstiger 700 Breve og processkrifter. Det er ikke slut endnu, men jeg har hidtil brugt følgende til juridisk bistand:

2005: 27.800,00 kr

2006: 95.655,20 kr

2007: 203.692,00 kr

2008: 110.820,00 kr

2009: 96.640,00 kr

2010: 212.775,38 kr

Den bizarre historie:

Efter fogedforretningen udtalte jeg til Aalborg Stiftstidende, at jeg var rystet over, hvor let det var for videobranchen at få adgang til mine regnskaber og at få mine film beslaglagt. Jeg blev ikke hørt forinden: "Du får adgang til at forsvare dig i justifikations sagen", fik jeg blot at vide.

Fogedrettens skriftlige kendelse forelå den 7. december 2005, og stævningen er fra den 13. december 2005. Deraf fremgår, at sagen var anlagt mod Laserdisken ApS, og ikke mod mig (og min personlige virksomhed). Laserdisken ApS var inaktivt, og jeg havde i november 2005 skrevet til Skat, at selskabet ville blive opløst pr. 31/12-2005. Min revisor forklarede mig i januar 2006, at det ville blive vanskeligt, nu hvor selskabet var stævnet. Det problem måtte løses først, og den 23. januar 2006 gav jeg både byretten og landsretten besked om fejlen. Domstolene reagerede ikke, selvom jeg skrev flere gange. Jeg drøftede problemet med Hjulmand & Kaptain fra Aalborg - mine normale advokater - som anbefalede mig at hyre en specialist fra København. Efter 8 mdr. uden reaktion bad han fogedretten om at tilbagelevere mine regnskaber med den begrundelse, at der ikke forelå en kendelse mod mig.

Det fik domstolene til at reagere, men ikke som forventet. De gav mig skylden for ikke at have givet besked under fogedforretningen, hvilket jeg synes var urimeligt, da der netop ikke havde været en retssag, der gav mig mulighed for at læse anklagen (rekvisitionen). Jeg vidste intet om fejlen, før jeg læste fogedrettens kendelse, som jeg fik mere end en uge senere. Det gav mig også et problem med de beslaglagte film, da kendelsen ikke vedrører mig, men Laserdisken ApS. Startende den 23. december 2005 havde jeg 4 gange bedt retten om at få lov at sende de importerede film tilbage til USA, men jeg fik ikke svar. Imens faldt filmene i værdi. Videobranchen løste problemet med den manglende kendelse ved at anlægge sag mod mig efterfølgende. Det accepterede fogedretten, mens det reelle problem - uenigheden om ophavsretslovens fortolkning - forsvandt helt ud af billedet.

Jeg havde arbejdet efter den fortolkning af ophavsretsloven, som blev forklaret Kulturudvalget i 2002, hvor jeg selv deltog i et særligt ekspertmøde i Kulturudvalget. Fortolkningen fremgår imidlertid ikke klart af ordlyden. Branchen ventede så en årrække, hvorefter den udnyttede en særlig mulighed for at få fogedretten i tale alene. På baggrund af en anden fortolkning kunne de fremstille sagen, som om jeg var en stor forbryder, der sandsynligvis ville flygte, hvis jeg fik nys om, at der var et sagsanlæg på vej. På det grundlag overtalte de fogedretten til at gennemføre en uanmeldt ransagning. Fogedretten vidste ikke, at lovens fortolkning var den reelle tvist. Jeg var allerede i gang med en retssag mod kulturministeriet om lovens gyldighed, og jeg anlagde derefter endnu en retssag, der endeligt skulle afklare lovens fortolkning.

Det hele blev meget kompliceret, men for mig betød angrebet fra videobranchen følgende:

- 1) 2000 af mine film til i alt 475.000 kr. blev beslaglagt.*
- 2) Mine regnskaber blev udleveret til mine konkurrenter i videobranchen.*
- 3) Jeg blev præsenteret for et erstatningskrav på 1.363.460 kr.*
- 4) Jeg pålægges at arbejde efter en (forkert) fortolkning, som gør min import umulig.*

Sagernes status:

- 1) Højesteret afviste den retssag, der skulle afklare ophavsretslovens rette fortolkning.
- 2) Højesterets dom er indbragt for Den Europæiske Menneskeretsdomstol.
- 3) Retten har afvist at tage stilling til, om mine nu værdiløse film blev beslaglagt.
- 4) Retten har endnu ikke taget stilling til, om det var ok at udlevere mine regnskaber.
- 5) Retten har endnu ikke taget stilling til videobranchens erstatningskrav.

1) Mine forpligtelser i retssagerne betragtes af Skat som en frivillig hobby

“Det er ikke et anliggende for det offentlige, at klageren fører civile retlige sager”. Det var den angivne begrundelse fra Skattecenter Aalborg for at afslå at give mig henstand. Jeg er stødt af, at det lægges til grund, at jeg selv har valgt at føre retssager i stedet for at lave regnskaber. Skattecenter Aalborg så fuldstændig bort fra den virkelige, der ramte mig, da mine film blev beslaglagt, da jeg blev pålagt at arbejde efter en anden fortolkning og oven i købet blev præsenteret for et erstatningskrav på 1.363.460 kr.

Som om jeg kunne vælge at undlade at forholde mig til disse ting!

Domstolene er benhårde: Hvis tidsfristerne ikke overholdes, får modparten medhold.

Jeg havde ikke et reelt valg. Hvis jeg ikke svarede domstolene, mistede jeg virksomheden.

2) (Bøde)størrelsen er fastsat under hensyntagen til, at der er tale om gentagelsestilfælde

Sådan skrev Skat til Landsskatteretten, da jeg bad om at få bøden nedsat. Skat skrev videre, at jeg ikke havde søgt om udsættelse, før jeg var blevet præsenteret for bødeanlægget i 2010. Men jeg havde orienteret Skat om problemet allerede den 19. maj 2008, da jeg kunne se, at retssagsforviklingerne gjorde det umuligt at nå at lave regnskaber. Jeg forklarede, at jeg var under pres fra videobranchen, fra kulturministeriet, fra Retten i Aalborg og Vestre Landsret.

Det var min opfattelse, at jeg havde orienteret Skat. Bødeforlægget kom derfor bag på mig. Jeg forklarede, at jeg for længe siden havde givet Skat besked om problemerne. Så fik jeg at vide, jeg skal søge om henstand hvert år for sig. Og derfor søgte jeg “retrospektivt” om henstand for 2008. Jeg troede faktisk, at Skat var tilstrækkeligt orienteret af mit brev fra 19/5-2008.

På grund af den formelle fejl fremstilles jeg som en døgenigt, som Skat gentagne gange har haft problemer med at få til at lave regnskaber. Det er forkert og rigtigt ubehageligt.

3) Dagbøder er ikke straf, men en motivation for borgeren til at indlevere selvangivelsen

Igen fremstiller Skat min situation, som om den er selvvalgt. Virkeligheden er, at det er svært at styre en virksomhed uden regnskaber. Man mister overblikket, og man kan hverken optage banklån eller få kreditter. Det var en meget uønskelig situation for mig.

Derfor er det urimeligt at fremstille mig som en person, der ikke gider lave regnskaber, medmindre jeg “motiveres” med bøder. Skat udviste NUL forståelse for min reelle situation.

Vedrørende renter

Jeg er allerede straffet med bøde på 20.000 kr. Jeg kunne ikke have prioriteret anderledes.

Selv en bøde på 20.000 kr er ubetydelig i forhold til de udgifter, som fogedforretningen medførte, og det ville have skadet både mig og mine medarbejdere endnu mere, hvis jeg undlod at passe mine forpligtelser overfor domstolene.

Det er ikke en god begrundelse for at sparke på én, der ligger ned!

Mit ønske om at undgå en konflikt med Skat

Jeg ønskede ikke en konflikt med Skat. Derfor orienterede jeg Skat, så snart jeg kunne se, at jeg ikke kunne nå at aflevere selvangivelsen for 2007. Jeg beklager, at jeg ikke var klar over, at jeg også skulle have søgt om særskilt henstand for 2008.

Jeg forsøgte at undgå konflikt med Skat ved at skønne - og betale - momsangivelser og Skat til den sikre side. Under HELE forløbet har jeg betalt for meget á conto og derfor reelt haft penge til gode. Det er i øvrigt endnu en motivation til at lave regnskaber! Jeg håber, at Skatteankenævnet vil se hele billedet - og ikke kun et lille hjørne.

Om renterne og mine á conto-beløb til moms

Jeg vedlægger min interne momsopgørelse siden 1/7-2004. Momsopgørelsen angiver både den skønnede angivne moms og den efterfølgende beregnede korrekte moms. Den viser, at jeg betalte alt for meget moms i 2007, 2008 og 2009.

2007: 103.546,49 kr blev betalt for meget

2008: 322.880,02 kr blev betalt for meget

2009: 425.250,35 kr blev betalt for meget

Årsagen til det forkerte skøn af moms

Jeg lavede afstemte regnskaber hvert kvartal frem til 3. kvartal 2006, hvorefter jeg var nødt til at skønne. 2006-regnskabet blev færdigt i foråret 2007, og jeg blev derfor klar over, at skønnet var for lavt de sidste kvartaler. Det var ikke tilsigtet, så jeg ændrede mit skøn derefter. Det var dog en engelsk leverandørs konkurs, der var årsag til, at skønnet blev så meget forkert i 2008 og 2009. Jeg betalte ikke moms til leverandøren, men jeg købte derefter film hos Amazon.co.uk. Jeg betalte med kreditkort og bemærkede ikke, at Amazon opkræver dansk moms. Derfor blev den angivne købsmoms alt for lav i forhold til virkeligheden.

I 2010 fik jeg overskydende moms på i alt 738.784 kr. tilbagebetalt. Det var reelt et lån, som Skat har haft rentefrit. Før jeg fik moms tilbagebetalt, fik jeg besøg af Arne P. Jensen fra Skattecenter Skive. Han gennemgik Amazon-fakturaerne og kontrollerede, at Amazon betalte den danske moms. Han fik også udleveret den interne momsopgørelse, som er korrekt.

Årsagen til det forkerte skøn af Skat

Skat har lagt til grund, at jeg selv - via min revisor - er skyld i, at det skønsmæssige overskud blev nedsat. I efteråret 2009 spurgte min revisor om mine forventninger til 2008-resultatet. Jeg kunne se omsætningen, og jeg kunne se saldoen på min bankkonto. Da begge var faldet en del, troede jeg, at det gik værre, end det egentlig gjorde. Det viste sig, at bankkontoen var faldet pga. momsbetalingen, og dækningsgraden var steget pga. kursfald på GBP (heldigt!).

Konklusion - jeg har gjort mit bedste i en svær situation, og det var til Skats fordel

Jeg har skønnet. Sammenlagt har jeg skønnet til den sikre side. Jeg har betalt alt for meget. Den endelige beregning viser, at jeg har betalt et stort beløb for meget i moms, og et mindre beløb for lidt i Skat. Det er dog et faktum, at jeg har ydet et stort rentefrit lån til Skat.

Jeg har gjort mit bedste i en meget vanskelig situation. Skønnene viste sig at være forkerte, men de var til den gode side for Skat. På den baggrund er det urimeligt at straffe mig med renter. Selvom bødestraf ikke direkte har relation til renter, er der tale om, at opkrævning af renter reelt er endnu en straf til mig for at være havnet i en usædvanlig vanskelig situation. "Når forholdene i ganske særlig grad taler herfor" kan godt anvendes - hvis Skat vil!"

På mødet med nævnet den 27. oktober 2011 bemærkede klager følgende:

Han kan ikke anfægte SKAT for ikke at have fulgt reglerne.

Han vil dog gerne argumentere for, at han ikke også skulle betale renter og tillægsrenter, når der i forvejen ubegrundet er betalt dagbøder.

Klager redegjorde i koncentreret form for essensen af det der er anført i ovenstående skriftlige indlæg, herunder at han mente at han havde søgt SKAT om udsættelse og at han ikke havde fået søgt for de efterfølgende år, da han mente at denne udsættelse måtte være en følge af den første ansøgning om udsættelse.

Klager er utilfreds med, at SKAT blandt andet som en begrundelse for ikke at give udsættelse anfører at der er tale om gentagelsestilfælde. Den afviste udsættelse har medført at der blev pålagt dagbøder på kr. 20.000.

Her oplyste klager at forud herfor var gået er periode som selvstændig fra 1984 til 2006, hvor alle selvangivelser var afleveret til tiden.

Klager rundede af med at oplyse, at han havde gjort sit bedste i den situation han var i, herunder at hans regnskaber var beslaglagt.

Klager finder det derfor ikke rimeligt både at være pålagt dagbøder og så også blive ramt renter og tillægsrenter for sammenfaldende forhold.

Nævnet kan kun tage stilling til om rente- og procentberegning er opgjort korrekt, ikke om det er rimeligt at der er tillagt tillæg samtidig med at der er pålagt dagbøder.

Ud fra de foreliggende oplysninger er det skatteankenævnets opfattelse, at procenttillæg og renter på årsopgørelsen for indkomståret 2008 er korrekt opgjort, herunder beregningen af renter fra 1. oktober i året efter indkomståret, jf. kildeskattelovens § 62 A.

SKATTEANKENÆVNET i Aalborg, den 27. oktober 2011.11.02

Der udskrives særskilt afgørelse den 02. november 2011.